

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

23.10.2001

Noteikumi nr. 450

Rīgā

Eksperimentos un zinātniskos nolūkos izmantojamo dzīvnieku turēšanas, izmantošanas, tirdzniecības un nogalināšanas kārtība

(prot. Nr.52 11.§)

Izdoti saskaņā ar
Dzīvnieku aizsardzības likuma
10.panta 4.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka eksperimentos un zinātniskos nolūkos (turpmāk - eksperimenti) izmantojamo dzīvnieku (turpmāk - dzīvnieki) turēšanas, izmantošanas un tirdzniecības kārtību, dzīvnieku labturības prasības, kā arī dzīvnieku nogalināšanas kārtību un metodes.

2. Eksperimentiem paredzētos dzīvniekus:

2.1. audzē dzīvnieku audzēšanas uzņēmumos (uzņēmējsabiedrībās);

2.2. izmanto dzīvnieku izmantošanas uzņēmumos (uzņēmējsabiedrībās);

2.3. piegādā dzīvnieku piegādes uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības).

3. Pārtikas un veterinārais dienests:

3.1. dzīvnieku audzēšanas, dzīvnieku izmantošanas un dzīvnieku piegādes uzņēmumus (uzņēmējsabiedrības) iekļauj valsts uzraudzības objektu sarakstā;

3.2. veic dzīvnieku audzēšanas, dzīvnieku izmantošanas un dzīvnieku piegādes uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) valsts uzraudzību un kontroli saskaņā ar šiem noteikumiem.

4. Pārtikas un veterinārais dienests sniedz sabiedrībai informāciju:

4.1. par eksperimentos izmantoto dzīvnieku skaitu un sugām;

4.2. par eksperimentu mērķi.

5. Par šo noteikumu ievērošanu ir atbildīgi dzīvnieku audzēšanas, dzīvnieku izmantošanas un dzīvnieku piegādes uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību) īpašnieki.

6. Dzīvnieku audzēšanas, dzīvnieku izmantošanas vai dzīvnieku piegādes uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) īpašnieka pienākums ir:

6.1. nodrošināt dzīvnieku turēšanu, izmantošanu un aprūpi atbilstoši šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasībām;

6.2. nodrošināt dzīvnieku veterināro aprūpi;

6.3. informēt Pārtikas un veterinārā dienesta inspektoru, ja vienlaikus saslimst vai nobeidzas vairāki dzīvnieki, kā arī ja dzīvnieki saslimst ar infekcijas slimību;

6.4. reģistrēt šādus datus:

6.4.1. dzīvnieku iegādes un realizēšanas datums;

6.4.2. persona, no kuras iegādāti dzīvnieki;

6.4.3. iegādāto un realizēto dzīvnieku un sugu skaits;

6.4.4. eksperimentiem paredzēto iegādāto un realizēto primātu, suņu un kaķu izcelšanās un identitāte;

6.4.5. eksperimentos neizmantoto nobeigušos dzīvnieku suga, skaits, nobeigšanās datums un nobeigšanās iemesls;

6.5. nodrošināt personāla apmācību higiēnas un dzīvnieku labturības jautājumos.

7. Šo noteikumu 6.4.apakšpunktā minētos datus glabā vismaz trīs gadus un reizi gadā iesniedz tos Pārtikas un veterinārajā dienestā.

II. Prasības dzīvnieku turēšanai

8. Dzīvniekiem nodrošina to sugas fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošus turēšanas apstākļus.

9. Dzīvniekus baro ar dzīvnieku veselībai nekaitīgu un nebojātu barību, kas atbilst to sugas fizioloģiskajām vajadzībām, un nodrošina pastāvīgu pieeju svaigam ūdenim, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām dzeramā ūdens prasībām.

10. Dzīvnieku audzēšanas uzņēmumā (uzņēmēj sabiedrībā) un dzīvnieku izmantošanas uzņēmumā (uzņēmēj sabiedrībā) iekārto:

10.1. karantīnas telpu iegādāto dzīvnieku turēšanai;

10.2. katrai dzīvnieku sugai vismaz vienu turēšanas telpu;

10.3. telpu sprostū, barošanas inventāra un dzirdināšanas inventāra mazgāšanai, dezinfekcijai un žāvēšanai;

10.4. telpu barības glabāšanai;

10.5. telpu vai nodalītu vietu pakaišu glabāšanai;

10.6. telpu vai nodalītu vietu sprostū, barošanas inventāra un dzirdināšanas inventāra glabāšanai;

10.7. telpu barības gatavošanai, ja neizmanto granulēto dzīvnieku barību;

10.8. telpu vai skapi tīrīšanas, mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļu glabāšanai;

10.9. telpu ar ģērbtuvēm personālam;

10.10. sanitāro mezglu (tualetes ar tajā ierīkotu klozetpodu un izlietni).

11. Dzīvnieku izmantošanas uzņēmumā (uzņēmējiesabiedrībā) ir īpaši iekārtotas vispārīgo vai specializēto eksperimentu telpas, kas atdalītas no dzīvnieku turēšanas telpām.

12. Dzīvnieku turēšanas telpās:

12.1. griesti un sienas ir gludas, ūdensnecaurlaidīgas, viegli tīrāmas, mazgājamas un dezinficējamas;

12.2. grīdas ir gludas, ūdensnecaurlaidīgas, izturīgas pret mehāniskiem bojājumiem, viegli tīrāmas, mazgājamas, dezinficējamas un nav slidenas. Grīda ieklāta tā, lai nodrošinātu ūdens noteci uz kanalizācijas sistēmu;

12.3. durvis un logi ir blīvi noslēgti. Durvīs ir ierīkots logs. Atveramie logi ir aprīkoti ar sietu, kas nepieļauj kukaiņu un grauzēju iekļūšanu telpās.

13. Karantīnas, dzīvnieku turēšanas, inventāra mazgāšanas, dezinfekcijas un žāvēšanas, barības gatavošanas un barības glabāšanas telpās ierīko ventilācijas sistēmu, kas nodrošina ūdens tvaika kondensāta un dzīvnieku veselībai kaitīgu gāzu aizvadīšanu un svaiga gaisa ieplūdi.

14. Dzīvnieku turēšanas telpās nodrošina:

14.1. ventilāciju ar gaisa apmaiņu 8- 20 reizes stundā atkarībā no attiecīgās dzīvnieku sugas fizioloģiskajām vajadzībām;

14.2. dzīvnieku sugas fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu temperatūru (1.pielikums);

14.3. dzīvnieku sugas fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu dabisko vai mākslīgo apgaismojumu;

14.4. relatīvo gaisa mitrumu $55 \% \pm 10 \%$;

14.5. lai netiktu pārsniegts dzīvnieku sugai pieļaujamais trokšņa līmenis;

14.6. ierīci telpu temperatūras kontrolei;

14.7. trauksmes ierīces, kas ziņo:

14.7.1. par ugunsgrēku;

14.7.2. par ventilācijas un apkures sistēmas bojājumiem.

15. Barības glabāšanas telpas aprīko ar dzesēšanas iekārtām, kas nodrošina barības glabāšanai nepieciešamo temperatūru.

16. Dzīvnieku dzirdināšanai, barības gatavošanai, telpu un inventāra mazgāšanai un mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļu palieku noskalošanai izmanto ūdeni, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām dzeramā ūdens prasībām.

17. Dzīvniekus tur sprostos vai aplokos. Sprostu parametri atsevišķām dzīvnieku sugām noteikti šo noteikumu 2.pielikumā. Aploku parametri atsevišķām dzīvnieku sugām noteikti šo noteikumu 3. un 4.pielikumā.

18. Sprosti dzīvnieku turēšanai ir izturīgi pret mehāniskiem un ķīmiskiem bojājumiem, izgatavoti no nerūsējoša materiāla, dzīvnieku veselībai nekaitīgi, viegli tīrāmi, mazgājami un dezinficējami.

19. Kaķu sprostos iekārto gludus, viegli tīrāmus un dezinficējamus plauktus. Sprostos novieto

piemērotus priekšmetus nagu asināšanai. Kaķiem ierīko arī no visām pusēm iežogotu pastaigu laukumu.

20. Suņu sprostus iekārto tā, lai dzīvnieki būtu pasargāti no nelabvēlīgiem laikapstākļiem. Sprostos ievieto viegli tīrāmus un dezinficējamus paliktņus gulēšanai. Sprosta augstums ir vismaz divas reizes augstāks par suņa skausta augstumu. Starp atsevišķiem sprostiem ir šķērssiens, lai suņi nevarētu viens otru savainot. Ja tas nav pretrunā ar eksperimenta metodiku, vismaz reizi dienā sunim nodrošina pastaigu šim nolūkam iekārtotā laukumā.

21. Primātu sprosta augstums ir tāds, lai dzīvnieks varētu nostāties stāvus. Ja sprostā tur vienu primātu, tam nodrošina iespēju redzēt citus dzīvniekus.

22. Putnu sprostos iekārto laktas atkarībā no putnu sugas. Ūdens siles garums ir vienāds ar barības siles garumu vai garāks. Ja sprostā tur vienu putnu, tam nodrošina iespēju redzēt citus putnus.

23. Dzīvnieku pārvadāšanas apstākļi ir iespējami līdzīgāki to turēšanas apstākļiem dzīvnieku turēšanas telpā.

24. Iegādātos dzīvniekus tur karantīnas telpās. Karantīnas ilgums atsevišķām dzīvnieku sugām noteikts šo noteikumu 5.pielikumā.

25. Dzīvnieku turēšanas telpas un sprostus uztur tīrus un sausus. Pakaiši ir sausi, dzīvnieku veselībai nekaitīgi, šķidrums un gāzes absorbējoši.

26. Dzīvnieku audzēšanas uzņēmumā (uzņēmēj sabiedrībā) un dzīvnieku izmantošanas uzņēmumā (uzņēmēj sabiedrībā) izstrādā:

26.1. telpu, aprīkojuma un inventāra tīrīšanas, mazgāšanas un dezinficēšanas kārtību;

26.2. dzīvnieku barošanas un dzirdināšanas aprīkojuma un inventāra tīrīšanas, mazgāšanas un sterilizācijas kārtību;

26.3. pakaišu un sprostu mainīšanas kārtību.

27. Suņus, kaķus un primātus pirms to atšķiršanas no mātes identificē.

28. Dzīvniekus apseko ne retāk kā reizi dienā. Ja atklātas nepilnības dzīvnieku labturības prasību ievērošanā, tās nekavējoties novērš.

III. Prasības dzīvnieku izmantošanai

29. Dzīvniekus izmanto:

29.1. zāļu un farmaceitisko produktu, pārtikas produktu un nepārtikas produktu izstrādē, kā arī lai pārbaudītu minēto produktu kvalitāti, efektivitāti un drošību;

29.2. bioloģiskos, medicīniskos un veterinārmedicīniskos eksperimentos;

29.3. vides aizsardzības nodrošināšanas eksperimentos.

30. Katram eksperimentam ar dzīvniekiem nepieciešama atļauja. Atļauju izsniedz Pārtikas un

veterinārais dienests, pamatojoties uz Dzīvnieku aizsardzības ētikas padomes atzinumu.

31. Lai saņemtu atļauju, eksperimenta vadītājs iesniedz Pārtikas un veterinārajā dienestā šādus dokumentus:

31.1. pieteikumu, kurā norāda:

31.1.1. dzīvnieku izmantošanas uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) nosaukumu, juridisko adresi, reģistrācijas numuru;

31.1.2. eksperimenta vadītāja vārdu un uzvārdu, viņa izglītības atbilstību šo noteikumu 32.punktā minētajām prasībām;

31.1.3. to personu vārdus un uzvārdus, kuras piedalās eksperimentā;

31.1.4. eksperimenta sākuma un beigu laiku;

31.1.5. eksperimenta norises vietu;

31.2. eksperimenta projektu, kurā norāda:

31.2.1. eksperimenta nosaukumu;

31.2.2. eksperimenta nepieciešamības pamatojumu;

31.2.3. eksperimenta mērķi;

31.2.4. to procedūru uzskaitījumu un aprakstu, kurām dzīvnieki tiks pakļauti;

31.2.5. dzīvū dzīvnieku un attiecīgās sugas dzīvnieku sugas izmantošanas pamatojumu;

31.2.6. eksperimentā izmantojamo dzīvnieku skaitu;

31.2.7. izskatītās un noraidītās alternatīvās eksperimenta metodes;

31.2.8. pamatojumu, ja eksperimenta laikā paredzēts dzīvnieku nogalināt;

31.2.9. paredzētās anestēzijas, analģēzijas un eitanāzijas metodes;

31.2.10. iemeslus, kuru dēļ neizmanto anestēziju vai analģēziju.

32. Eksperimentus plāno un vada persona, kurai ir augstākā medicīniskā, veterinārmedicīniskā vai bioloģiskā izglītība.

33. Procedūras ar dzīvniekiem šo noteikumu 32.punktā minētās personas vadībā veic persona, kurai ir attiecīgā darba pieredze.

34. Dzīvniekus sagūsta:

34.1. persona, kurai ir darba pieredze ar attiecīgās sugas dzīvniekiem;

34.2. ja nepieciešams, - praktizējošs veterinārārsts, izmantojot anestēziju.

35. Ja dzīvnieks sagūstīšanas laikā gūst ievainojumu:

35.1. dzīvniekam nekavējoties nodrošina veterinārmedicīnisko aprūpi;

35.2. praktizējošs veterinārārsts nosaka dzīvnieka turpmāko izmantošanu.

36. Eksperimentos izmanto:

36.1. iespējami mazāku dzīvnieku skaitu;

36.2. iespējami zemāka filoģenētiskā līmeņa dzīvniekus;

36.3. dzīvniekus, kuri iegūti no dzīvnieku audzēšanas uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) vai dzīvnieku piegādes uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības), kurš iekļauts Pārtikas un veterinārā dienesta uzraudzības objektu sarakstā;

36.4. dzīvniekus, kuru izmantošanas nepieciešamību nosaka eksperimenta mērķi.

37. Eksperimentus veic:

37.1. dzīvnieku izmantošanas uzņēmumā (uzņēmējsabiedrībā);

37.2. ar savvaļas dzīvniekiem - brīvā dabā, ja to nosaka eksperimenta mērķis.

38. Eksperimentam paredzētos dzīvniekus pirms eksperimenta uzsākšanas identificē.

39. Visos eksperimentos dzīvniekiem nodrošina vispārējo vai vietējo anestēziju, izņemot šādus gadījumus:

39.1. ja anestēzija dzīvnieku traumē vairāk nekā eksperiments;

39.2. ja dzīvnieka anestēzija ir pretrunā ar eksperimenta mērķi.

40. Ja dzīvniekam nenodrošina anestēziju, tad sāpju, stresa vai ciešanu mazināšanai izmanto pretsāpju līdzekļus.

41. Dzīvniekam nodrošina anestēziju arī tad, ja tas guvis nopietnus ievainojumus.

42. Ja pēc anestēzijas darbības beigām dzīvnieks cieš sāpes:

42.1. lieto pretsāpju līdzekļus;

42.2. dzīvniekam veic eitanāziju.

43. Eksperimenta vadītājs pēc eksperimenta nosaka turpmāko dzīvnieka izmantošanu:

43.1. dzīvniekam veic eitanāziju;

43.2. dzīvnieku atkārtoti izmanto eksperimentā;

43.3. ja to nosaka eksperimenta mērķis, dzīvnieku atbrīvo, nodrošinot tā sugas fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu barošanu un turēšanas apstākļus.

44. Eksperimentā izmantotos dzīvniekus aizliegts izmantot pārtikā.

45. Dzīvniekus, kuriem veikta eitanāzija, kremē.

46. Ja dzīvnieku eksperimentā izmanto atkārtoti, dzīvniekam nodrošina šajos noteikumos minētās dzīvnieku labturības prasības.

47. Dzīvnieku atkārtoti neizmanto eksperimentos, kuri rada sāpes, stresu vai ciešanas.

IV. Dzīvnieku nogalināšanas kārtība

48. Dzīvniekam pēc eksperimenta veic eitanāziju, ja tas:

48.1. pakļauts stresam, sāpēm vai ciešanām;

48.2. nav izmantojams turpmākajos eksperimentos.

49. Dzīvnieku eitanāzijā izmanto šādas metodes:

- 49.1. lēna CO₂ ievadīšana;
- 49.2. cervikālā translokācija;
- 49.3. vispārējās narkozes padziļināšana līdz letālam iznākumam.

50. Dzīvnieku nogalināšanā aizliegts izmantot metodes, kurās dzīvnieki nobeidzas sāpēs, krampjos vai nosmokot.

V. Dzīvnieku tirdzniecības kārtība

51. Tirdzniecība ar dzīvniekiem atļauta dzīvnieku audzēšanas uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) un dzīvnieku piegādes uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām), kuri iekļauti Pārtikas un veterinārā dienesta uzraudzības objektu sarakstā.

52. Tirdzniecībai ar dzīvniekiem Latvijas teritorijā nepieciešama veterinārā apliecība. Dzīvniekus ievadot Latvijas teritorijā vai izvedot no tās, nepieciešams veterinārais (veselības) sertifikāts.

VI. Noslēguma jautājums

53. Noteikumi stājas spēkā ar 2002.gada 1.februāri.

Ministru prezidents

A.Bērziņš

Zemkopības ministrs

A.Slakteris

1.pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.oktobra
noteikumiem Nr.450

Dzīvnieku sugas fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošā temperatūra telpā

Nr. p.k.	Dzīvnieku suga	Temperatūra °C
1.	Primāti	20- 28
2.	Peles	20- 24
3.	Žurkas	20- 24
4.	Sīrijas kāmji	20- 24

5.	Jūlescūciņas	20- 24
6.	Paipalas	20- 24
7.	Truši	15- 21
8.	Kaķi	15- 21
9.	Suņi	15- 21
10.	Putni	15- 21
11.	Cūkas	10- 24
12.	Kazas	10- 24
13.	Aitas	10- 24
14.	Govis	10- 24
15.	Zirgi	10- 24

Zemkopības ministrs

A.Slakteris

2.pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.oktobra
noteikumiem Nr.450

Sprostu parametri atsevišķām dzīvnieku sugām

1. Sprosta parametri mazajiem grauzējiem un trušiem audzēšanas periodā un eksperimentu starplaikā:

1.tabula

Nr. p.k.	Dzīvnieku suga	Minimālais sprosta grīdas laukums (cm ²) vienam dzīvniekam	Minimālais sprosta augstums (cm) no grīdas līdz augstākajai horizontālajai daļai
1.1.	peles	180	12
1.2.	žurkas	350	14
1.3.	Sīrijas kāmjī	180	12
1.4.	jūlescūciņas	600	18

1.5.	truši:		
1.5.1.	1 kg	1400	30
1.5.2.	2 kg	2000	30
1.5.3.	3 kg	2500	35
1.5.4.	4 kg	3000	40
1.5.5.	5 kg	3600	40

2. Sprosta parametri mazajiem grauzējiem vairošanās periodā:

2.tabula

Nr. p.k.	Dzīvnieku suga	Minimālais sprosta grīdas laukums (cm ²) mātei ar mazuļiem	Minimālais sprosta augstums (cm) no grīdas līdz augstākajai horizontālajai daļai
2.1.	peles	200	12
2.2.	žurkas	800	14
2.3.	Sīrijas kāņji	650	12
2.4.	jūras cūciņas	1200	18
		1000 (turot vairākas pieaugušas jūras cūciņas kopā)	18

3. Sprosta parametri audzējamiem trušiem:

3.tabula

Nr. p.k.	Truša svars (kg)	Minimālais sprosta grīdas laukums (m ²)	Minimālais sprosta augstums (cm) no grīdas līdz augstākajai horizontālajai daļai
3.1.	1	0,30	30
3.2.	2	0,35	30
3.3.	3	0,40	35
3.4.	4	0,45	40
3.5.	5	0,50	40

4. Sprosta parametri kaķu turēšanai audzēšanas periodā un eksperimentu starplaikā:

4.tabula

--	--	--	--

Nr. p.k.	Kaķa svars (kg)	Minimālais sprosta grīdas laukums (m ²) vienam dzīvniekam	Minimālais sprosta augstums (cm) no grīdas augstākā punkta līdz griestu zemākajam punktam	Minimālais sprosta grīdas laukums (m ²) kaķenei ar mazuļiem
4.1.	0,5- 1	0,2	50	-
4.2.	1- 3	0,3	50	0,58
4.3.	3- 4	0,4	50	0,58
4.4.	4- 5	0,6	50	0,58

Piezīmes.

1. Minimālo grīdas laukumu kaķim aprēķina, ietverot arī plauktu laukumu.
2. Minimālajā grīdas laukumā kaķenei ar mazuļiem ietver 0,18 m² lielu laukumu kaķēnu kastei.

5. Sprosta parametri suņu turēšanai eksperimentu starplaikā:

5.tabula

Nr. p.k.	Augstums no grīdas līdz suņa skaustam (cm)	Minimālais sprosta grīdas laukums vienam dzīvniekam (m ²)	Minimālais sprosta augstums no grīdas augstākā punkta līdz griestu zemākajam punktam
5.1.	30	0,75	divas reizes augstāks par suņa skausta augstumu
5.2.	40	1,0	
5.3.	70	1,75	

6. Sprosta parametri grupās turētām cūkām eksperimentu starplaikā:

6.tabula

Nr. p.k.	Cūkas svars (kg)	Minimālais sprosta grīdas laukums (m ²) vienai cūkai	Minimālais sprosta augstums (cm) no grīdas augstākā punkta līdz griestu zemākajam punktam
6.1.	5–15	0,35	50
6.2.	15–25	0,55	60
6.3.	25–40	0,80	80

7. Sprosta parametri putniem eksperimentu starplaikā:

7.tabula

Nr.	Putnu svars	Minimālais sprosta grīdas	Minimālais	Minimālais
-----	-------------	---------------------------	------------	------------

p.k.	(g)	laukums (cm ²)			sprosta augstums (cm)	barības trauka garums vienam putnam (cm)
		vienam putnam	diviem putniem	trijiem un vairāk putniem		
7.1.	cāļi:					
7.1.1.	100- 300	250	200	150	25	3
7.1.2.	300- 600	500	400	300	35	7
7.1.3.	600- 1200	1000	600	450	45	10
7.1.4.	1200- 1800	1200	700	550	45	12
7.1.5.	1800- 2400	1400	850	650	45	12
7.2.	pieaudzis tēviņš >2400	1800	1200	1000	60	15
7.3.	paipala 120- 140	350	250	200	15	4

Piezīme.

Caurumu izmērs režģu grīdā cāļu sprostā ir līdz 10x10 mm, pieaugušu putnu sprostā - 25x25 mm. Stieples biezums ir vismaz 2 mm.

8. Sprosta parametri primātu turēšanai eksperimentu starplaikā:

8.tabula

Nr. p.k.	Primāta svars (kg)	Minimālais sprosta grīdas laukums vienam vai diviem dzīvniekiem (m ²)	Minimālais sprosta augstums (cm)
8.1.	<1	0,25	60
8.2.	1- 3	0,35	75
8.3.	3- 5	0,50	80
8.4.	5- 7	0,70	85
8.5.	7- 9	0,90	90
8.6.	9- 15	1,10	125
8.7.	15- 25	1,50	125

3.pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.oktobra
noteikumiem Nr.450

Aploka laukuma parametri suņu audzēšanai un turēšanai eksperimentu starplaikā

Nr. p.k.	Suņa svars (kg)	Minimālais aploka laukums vienam sunim (m ²)
1.	<6	0,5
2.	6- 10	0,7
3.	10- 20	1,2
4.	20- 30	1,7
5.	>30	2,0

Zemkopības ministrs

A.Slakteris

4.pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.oktobra
noteikumiem Nr.450

Aploka un barības galda parametri grupās turētiem lauksaimniecības dzīvniekiem audzēšanas periodā un eksperimentu starplaikā

Nr. p.k.	Dzīvnieka svars (kg)	Minimālais aploka laukums vienam dzīvniekam (m ²)	Minimālais aploka garums (m)	Minimālais aploka šķērssienu augstums (m)	Minimālais aploka laukums vienam dzīvniekam, ja tos tur grupās (m ²)	Minimālais barības galda garums vienam dzīvniekam (m)
1.	Cūkas:					
1.1.	10- 30	2	1,6	0,8	0,2	0,20

1.2.	30- 50	2	1,8	1,0	0,3	0,25
1.3.	50- 100	3	2,1	1,2	0,8	0,30
1.4.	100- 150	5	2,5	1,4	1,2	0,35
1.5.	>150	5	2,5	1,4	2,5	0,40
2.	Aitas <70	1,4	1,8	1,2	0,7	0,35
3.	Kazas <70	1,6	1,8	2,0	0,8	0,35
4.	Liellopi:					
4.1.	<60	2,0	1,1	1,0	0,8	0,30
4.2.	60- 100	2,2	1,8	1,0	1,0	0,30
4.3.	100- 150	2,4	1,8	1,0	1,2	0,35
4.4.	150- 200	2,5	2,0	1,2	1,4	0,40
4.5.	200- 400	2,6	2,2	1,4	1,6	0,55
4.6.	>400	2,8	2,2	1,4	1,8	0,65
5.	Pieaudzis zirgs	13,5	4,5	1,8	-	-

Zemkopības ministrs

A.Slakteris

5.pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.oktobra
noteikumiem Nr.450

Karantīnas ilgums dažādu sugu dzīvniekiem

Nr. p.k.	Dzīvnieku suga	Dienas
1.	Peles	5- 15
2.	Žurkas	5- 15

3.	Jūdescūciņas	5- 15
4.	Sīrijas kāmjī	5- 15
5.	Truši	20- 30
6.	Kaķi	20- 30
7.	Suņi	20- 30
8.	Primāti	40- 60

Zemkopības ministrs

A.Slakteris